

نفس های آخر جمهوری اسلامی در عراق

عبدل گلپریان

۱۰ نوامبر ۲۰۲۱
مندرچ در انترناسیونال ۹۴۶

تنها جمهوری اسلامی نیست که در عراق دچار ضعف و زبونی شده است بلکه طبل رسوایی جنبش اسلامی در این کشور نیز مدتهاست از طرف مردمی که خواهان رفاه، امنیت و برخورداری از یک زندگی انسانی هستند زده شده است. اکنون آبروباختگی آنان بیش از هر زمانی دچار تشمت و از هم گسیختگی شده است.

از مقطع سرنگونی دیکتاتوری صدام حسین تا کنون، مردم عراق لحظه ای روی آرامش، امنیت و برخورداری از یک زندگی ابتدایی را به خود ندیده اند. میراث بجا مانده از حمله آمریکا به عراق، چیزی جز دستچین کردن باندها و دستجات جنبش اسلامی و جریانات عشیره ای

به عنوان حاکمان این کشور برای تباه کردن زندگی مردم نبوده است. بر بستر این اوضاع رژیم اسلامی هم به مدت نزدیک به دو دهه اخیر عراق را به میدان تاخت و تاز خود تبدیل کرد.

طی این مدت، عراق تحولات زیادی را از سر گذرانده است. حکومت و دستجات اسلامی، طایفه ای و قومی از یک سو و از سوی دیگر حضور و دخالت مستقیم سیاسی، نظامی و ایدئولوژیک رژیم اسلامی در این کشور و اعمال نفوذ از طریق دارودسته های حشد الشعبی، باندهای کتائب اهل حق، حزب الله و غیره، زندگی مردم این کشور را به جهنم تبدیل کرده است. آثار بجا مانده از لگد پراکنی های هر یک

از این دستجات تا بدانجا بود که طی دوره های مختلف مردم عاصی و متنفر از این نیروها برای پایان دادن به این اوضاع آشفته به میدان آمدند.

شاخص ترین حضور و دخالت میلیونی مردم در اکتبر ۲۰۱۹ بود که تمام قد، علیه احزاب اسلامی در پارلمان عراق و همزمان علیه اژدهای رژیم اسلامی به میادین التحریر و خیابانهای شهرهای عراق آمدند. چندین ماه اعتراض، تجمع و تظاهرات مردم در شهرهای عراق و حضور شبانه روزی جوانان در ساختمان مشرف بر رود دجله در اطراف میدان تحریر بغداد که به سنگر انقلاب معروف شد، با چنان قدرتی ظاهر شدند که به تناوب منجر به استعفای سه تن از نخست وزیران این کشور، حیدر عبادی، عادل

عبدالمهدی و محمد توفیق علاوی شد.

به آتش کشیدن مراکز اسلامی و سفارتخانه و کنسولگری های جمهوری اسلامی در این کشور پیام واضح و روشنی از سوی مردم قیام کننده در مذهبی ترین شهرهای عراق بود. معنا و مفهوم خواست کنار رفتن احزاب اسلامی و قومی قبيله ای حاکم بر عراق، اخراج جمهوری اسلامی از این کشور و برقراری سیستم و ساختاری سکولار و غیر دینی در عراق برای برخورداری از یک زندگی انسانی است. در گرماگرم حضور میلیونی مردم و برای کاستن از شدت اعتراضات اجتماعی، بعد از توافقات احزاب پارلمانی، از سوی رئیس جمهور عراق برهم صالح، چهارمین نخست وزیر، مصطفی

کاظمی به پست نخست وزیری منصوب شد. در شرایطی مصطفی کاظمی نخست وزیر عراق شد که توده های قیام کننده در این کشور به دلیل شیوع ویروس کرونا بتدریج از اعتراضات شبانه روزی خود کاستند اما تا به امروز همچنان بر تحقق مطالبات خود مصمم و استوار پای میفشارند.

از سوی دیگر بر بستر رویدادهای سیاسی منطقه ای و جهانی، تحولات دیگری در عراق بوجود آمد. یکی از این رویدادها کشتن قاسم سلیمانی فرمانده سپاه قدس و همه کاره نظامی رژیم اسلامی در عراق توسط آمریکا بود. این رویداد با اعتراضات مردم در مقطع دی ماه ۹۸ هم زمان بود و جمهوری اسلامی را از هر نظر زیر

منگنه قرار داد. خواست مردم قیام کننده در عراق مبنی بر اخراج تمام و کمال رژیم اسلامی از عراق، احزاب و نیروهای پارلمانی این کشور را متوجه این امر ساخت که اگر محدودیت هایی در مقابل یکه تازی نظامی و سیاسی حکومت اسلامی ایجاد نکنند بساط خود آنان از سوی مردم معترض عراق نیز برچیده خواهد شد.

انتخابات ۱۰ اکتبر ۲۰۲۱ پارلمان عراق که بیش از هفتاد درصد مردم در آن شرکت نکرده و آنرا بایکوت کردند نشان داد که حتی طرفداران ۲۵ درصدی احزاب اسلامی و پارلمانی عراق نیز تمایلی به حضور و بقای رژیم اسلامی در عراق ندارند. گروه های وابسته به رژیم اسلامی در این مضحکه انتخاباتی کرسیهای پیشین

پارلمان عراق را تا هفتاد درصد از دست دادند. این شکست بهانه ای شد تا بر بستر آن همچنان بر تداوم یکه تازی و ایجاد ناامنی در این کشور بیافزایند.

به فراخوان جریان‌های اسلامی وابسته به جمهوری اسلامی متشکل از هادی عامری، قیس خزعلی سرکرده عصائب اهل حق، نیروهای کتائب الشهدا، اسحب الکف و اولیای دم که در انتخابات دهم اکتبر شکست خورده بودند با شعار تخلف در انتخابات چندین تظاهرات در اطراف منطقه سبز بغداد برگزار کردند. بعد از کشته شدن یک تظاهرکننده در روز جمعه پنجم نوامبر بلافاصله قیس خزعلی سردسته عصائب اهل حق در ویدئویی اعلام کرد که انتقام او را از مصطفی

کاظمی خواهند گرفت.

دو روز بعد از این تهدید در بامداد روز یکشنبه هفتم نوامبر منزل نخست وزیر عراق مورد حمله سه پهباد قرار گرفت. بلافاصله شواهد و قرائن نشان داد که این عملیات تروریستی توسط عناصر و گروههای مسلح طرفدار رژیم اسلامی در عراق صورت گرفته است. این واقعه مصادف بود با اعلام نظر هیات بررسی شمارش آرا. هیئت برگزاری انتخابات مواردی را که نسبت به آن شکایت صورت گرفته مورد شمارش مجدد قرار داد و اعلام کرد که هیچ گونه تخلفی در آن دیده نشده است. در تحولی دیگر در ارتباط با حمله پهبادی عناصر و گروههای رژیم اسلامی به منزل نخست وزیر عراق،، مصطفی کاظمی،

اسماعیل قآنی فرمانده سپاه قدس رژیم را به بغداد فراخوانده. بنا به اخبار منتشر شده قآنی در نشست با دارودسته های خود در عراق از آنان خواسته است که به ایجاد تشنج پایان دهند و نتایج انتخابات را بپذیرند.

با توجه به این تحولات بنظر میرسد قآنی حامل پیامی از سوی ولی فقیه بوده است بویژه اینکه به دلیل موقعیت منزوی حکومت اسلامی در مذاکرات برجام، دارودسته های افسار گسیخته و شکست خورده اش را به آرامش دعوت کرده است که مبادا اقدامات پهبادی آنان بر مذاکرات بی سرانجام و پا درهوای برجام تاثیر بگذارد.

هنوز از اینکه چه بند و بست و معامله ای برای

پایان دادن به قلدری طرفداران رژیم در عراق صورت گرفته است خبری منتشر نشده اما قآنی از مقامات عراقی خواسته است که سهم بازندگان انتخابات اخیر در دولت آینده را مدنظر بگیرند. اینکه آیا این درخواست عملی خواهد شد یا نه هنوز معلوم نیست چرا که قرار است طی ده روز آینده نتایج رسمی انتخابات اعلام شود.

با توجه به آنچه که اشاره شد اگر مقتدی صدر همراه با جریان حلبوسی و حزب دمکرات کردستان عراق که به ترتیب بیشترین کرسی های پارلمان را از آن خود ساخته اند ائتلافی برای کابینه دولت تشکیل دهند، نفس های آخر جمهوری اسلامی در عراق رقم خواهد

خورد. بر کسی پوشیده نیست که ماهها قمه چرخانی دارودسته های حشد الشعبی و دیگر دستجات وابسته به جمهوری اسلامی و حتی طرفداران مقتدی صدر علیه قیام کننده گان اکتبر ۲۰۱۹، حکومت مرکزی را از تعرض بی امان مردم عراق و از سرنگونی نجات داد. هنوز در مورد آینده تحولات عراق نمی توان اظهار نظر قاطع و مشخصی ارائه داد اما آنچه روشن می باشد این است که با تضعیف شدن هر چه بیشتر موقعیت رژیم اسلامی در عراق، مردم این کشور پر قدرت تر از همیشه در مقابل دارودسته های فاسد، دزد و احزاب اسلامی قومی در حکومت و در دولت پیش رو، با طرح مطالبات قیام اکتبر ۲۰۱۹ مجدداً به میدانهای تحریر و خیابانها باز خواهند گشت.

اگر امروز جریان مقتدی صدر و دیگر احزاب همسو با او نمی خواهند همانند سالهای قبل روی خوشی به حکومت اسلامی از خود نشان دهند به دو دلیل اساسی است. یکم اینکه تداوم نقش رژیم اسلامی در عراق می تواند با از سر گرفته شدن اعتراضات مردم و زودتر از موعود، بساط کل حاکمیت عراق را هم برچیند. این پیام را انقلاب اکتبر در گوش حاکمان فرو کرده است که در اصل افول و از نفس افتادن رژیم اسلامی ایران در عراق ناشی از قدرت و اراده مردم قیام کننده این کشور بود و دوم اینکه حکومت اسلامی بعد از اعتراضات آبان و دی ماه ۹۸ و خشم و تنفر اعتراضی هر روزه مردم از یک سو و از سوی دیگر انزوای منطقه ای

و جهانی روبرو است. انزوای رژیم اسلامی در عراق مدیون افق و اهداف قیام و خیزش مردم این کشور علیه هم حاکمان عراق و هم علیه رژیم اسلامی است. بدون تردید با منزوی شدن هر چه بیشتر رژیم اسلامی در ساختار حاکمیت این کشور، دست مردم این کشور برای رفتن به مصاف مستقیم با احزاب و جریانات اسلامی حاکم بر این کشور بازتر خواهد شد و در جریان خیزشهای بعدی این پتانسیل را دارند که یکبار برای همیشه بساط این احزاب در حاکمیت را برچینند و نقطه پایانی بر جنبش اسلامی در عراق بگذارند.

۱۰ نوامبر ۲۰۲۱

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام